

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

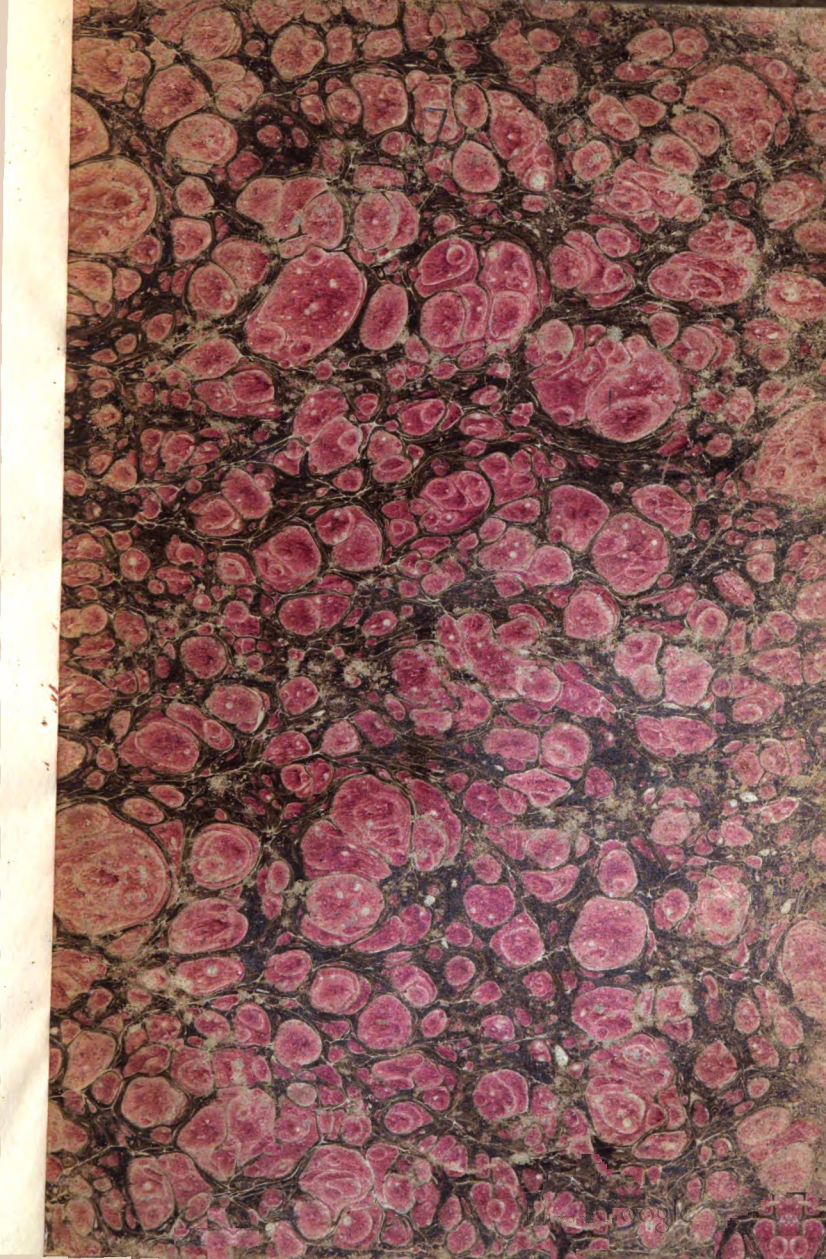
600099709/

1381

F.

24

Bengt West

(381) f. 24

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ἤτοι

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας

ΤΟΥ ΦΘΙΝΙΚΟΥ

1842

Τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος,
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ Τρεῖς ἐν εἰσι. α. Ἰωάν. ε. 7.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Μετά τὸν Εὐλόγητόν ἄρχεται ὁ ταχθεὶς Μοναχός, ἢ ὁ Προσευτής, ἀναγκασθεὶς τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω :

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ
τῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου
ἐμεγαλύνθησ' σφόδρα. Ἐξομολόγησιν, καὶ μεγαλοπρέ-
πειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκ-
τείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι
τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐ-
τοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσ-
φάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ
τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου
φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀ-
ναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, εἰ οὐ πα-
ρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύφαι τὴν γῆν. Ὁ

4 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

ἔξαπαστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιέουσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσῃ, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Ταῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ αἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Ταῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθῆσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυσόμενοι τοῦ ἄρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρωῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρησιότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ. 5

πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χόρον αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξοποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθῆσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνάθει αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ Ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ, ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλοῦῖα, Ἀλληλοῦῖα, Ἀλληλοῦῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Μετα δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάδισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ Κυρίου ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσέν μου, εἰσάκουσέν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσέν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεησεώς μου, ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς σέ· εἰσάκουσέν μου Κύριε. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυμίαμα ἑσπερινή· εἰσάκουσέν μου Κύριε. Θεῷ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύ-

6 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

ραν περιοχῆς περί τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πόχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστά αὐτῶν παρὰ τὸν ἄσθην. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ αὐτανέλης τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσῶνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμί ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμά. 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐθέθη. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγιγνώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα: σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν θέσίν μου ἔτι ἵταπεινώθη σφόδρα. Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Γ'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμέ ὑποφεινοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας ἐλπίζατο Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρις'. 116.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδον, φαλλομεν τὴν ἐπιλύχιον Εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης Ἀθανάτου Πατρὸς, Οὐρανίου, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἥλιου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἰσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν

8 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, ὕμνῳ
Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εἶτα ψάλλονται τὰ Προκείμενα ταῦτα:

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.
Στίχος. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴ-
κου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
αὐτόν.

Στίχος. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ
Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχος. Κύριος ποιμένει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυ-
νάμει σου κρινεῖς με.

Στίχος. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τῷ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Ἦχος βαρῆς.

Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχος. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Τῇ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐσπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχος. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχος. Καὶ γὰρ ἕστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Καὶ μετὰ τὰ Προκείμενα, λέγε τὴν Εὐχὴν ταύτην :

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίθῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχούσης Ἐορτῆς, εἴαν ἡ εἶδ' οὐκ ἔσῃ, τοὺς παρόντας :

Στίχος α΄. Πρὸς σέ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δοῦλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Στίχος β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλείον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ἑμετόσ τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Καὶ μετὰ τὸ, Δόξα, καὶ νῦν, τὴν Ὁδὴν ταύτην :

Νῦν ἀπολθεῖς τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὰ ῥήματά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σω-

40 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

τήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα:

"Ἄγιος ἔ Θεός, "Ἄγιος Ἰαχυρός, "Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ὡς ἀνωτέρω. Εἶτα:

Πάτερ ἡμῶν, ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας. Δέξα, κατ' νῦν, Θεοτοκίην. Καὶ Ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, τὸ, Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, Προστασία φοβερὰ. Ἐἶτα ὁ Ἰερεὺς, μετὰ τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐκφωνεῖ:

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀ-
διαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ὁ Προσευχόμενος Ἀρχαὶ τὸν Ἐξάψαλμον οὕτω:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀν-
θρώποις εὐδοκία. (ἐκ γ΄.)

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου. (ἐκ β΄.)

ΨΑΛΜΟΣ γ΄. 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐ-
πανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου: Οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ Κύριε,
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν
μου. Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ
μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ
ὑπνωσα ἔξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ
φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνε-
πιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.
Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι μα-
ταίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου
ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Και, καλιν:

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ΨΑΛΜΟΣ λζ. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρά σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίου βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρῶπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ φόβαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην, καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυέμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν, καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφός οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἀλαλός οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἀνθρώπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· αὐ

εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου. "Ὅτι εἶπον: Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμηνσαν. "Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. "Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου. (ἐκ β'.)

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου πρὸς σέ ἐρθρήσω. Ἐδίψησά σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθῆν σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου. "Ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωῆς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευέν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ἐρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ. "Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλω-

14 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

πέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούτων ἀδίκων.

Καὶ πάλιν:

Ἐν ταῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'. ἀνευ Μετανοιωῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ Βήματος, λέγων τὰς εὐδικαίας Εὐχὰς, ἔμπροσθεν τῆς Εἰκότος τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ πζ'. 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπέστηρ' ἤχη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἤσβηνσαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ατροὶ ἀναστήσονται, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ

διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλεησμένη; Καγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψώθεις δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβηρισμοὶ σου ἐξετάραξάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστοὺς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν:

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ σὺς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ. ρβ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρῶμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθαῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθῆσεται οὐδὲ

εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθῆσον ἀπέχουσι ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς ρικτεῖρει πατὴρ υἱούς, ῥικτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμὲν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξαυθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ἑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τῷ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. (ἐκ β.)

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν ἀνάγκην μου ἐν τῇ ὀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν

μετά τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς γκερρὸς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸ μέλος σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισέν μοι Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· θίξαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ἀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

Εἶτα.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Ἐκ γ'.

Εἶτα Συνακτὴ, τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰ δὲ ἔστω Ἀλληλουῖα, τὰ Τριαδικὰ κατὰ τάξιν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, τὸν Ν. καὶ τὰς ἐπομένας ᾠδῶς.

Siliturgicon.

Α Ι Ω Δ Α Ι.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ θαξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ· ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν,

Πάντα ἐκάλυψεν αὐτοὺς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

Εἰς Στίχους Η΄.

Τότε ἵσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπίσει ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθητῶσαν.

Εἰς Στίχους Θ΄.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Ὁ κατειργάσω Κύριε ἅγλασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἐτι· Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀναβάται εἰς θάλασσαν.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἰστίον, ὅτι ἡ Δευτέρα Ὠδή οὐκ ἐπέθη ἐνταῦθα· διότι τοῦ στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὺ ἰμνήσῃ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδίᾳ μου ἐν Κυρίῳ, ἐψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπὶ ἐχθρούς μου, ἐυφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὀφθαλμοῖς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελεύετω μεγαλοβήμιου ἕκαστος στόματις ἡμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμαζῶν ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Ἐἰς Στίχους 3.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ ἀλλόγησεν ἔτη δικαίου.

Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Ἐἰς Στίχους 5.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

20 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ:

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἔβη ἔξω αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς Βασιλεῦσιν Ἀημῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κύριε εἰσακήκουσάς με τὴν ἀκαλίαν μου, καὶ ἐφοβήθη. Κύριε κατενόησάς με τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη.

Ἐν τῷ ταρραχθῆναι τὸν ψυχὴν μου ἐν ὄργῃ ἐλίους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμῶν ἤξει, καὶ ἡ Ἄρκτος ἐξ ὄρου κατασκίου θασίας.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Εἰς Στίχους Η'.

Διότι σικκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γενημέτα ἐν ταῖς ἀμπελίοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν ἀπαύσει βρώσει.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐκ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ γάτραις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσασμαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαι με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ἐρρήριζε τὸ πνεῦμά μου πρὸς αἶ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μίσητε οἱ ἐνοικαῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀρτήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον καὶ οὐκ ἴδουσιν γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτοῦ, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἴδεται.

Εἰς Στίχους Η'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἀνόμοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημίν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠθίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίῳ αὐτῆς ἐκέπραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Θὺ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικαῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δόσος ἢ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν,
ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσιβῶν πίσειται.

Δόξα καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰσαΐαν, σφῆρι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μου,
καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἀπέριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ
ποταμοὶ ἐπέκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σοῦ, καὶ τὰ κρίματά σου
ἐπ' ἐμέ διεήλθον.

Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐκβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν
ἁγιόν σου.

Εἰς Στίχους Η'.

Περιχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐπέ-
κλωσέ με ἐσχάτη.

Ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὄρεων, κατέβην
εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶναι.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σὲ Κύ-
ριε ὁ Θεός μου.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν
ἁγιόν σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φιλασσομένοι μάταιος καὶ ψευδῆ, ἔλθου αὐτοῖς
ἐγκατέλιπον.

Ὅσα νυξάμην ὀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ
Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ διδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς· καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπέγαγες ἡμῖν.

Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Εἰς Στίχους Β΄.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ἔνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Γ΄.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν,
ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσιβῶν πέσειται.

Δόξα καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰσαΐαν, σφραγίσθη ἡμᾶς Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μου,
καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ἀπέριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ
ποταμοὶ ἐπέκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κέρματά σου
ἐπ' ἐμέ θιγήλθον.

Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐκβλέψαι με πρὸς ναὸν τοῦ
ἁγίου σου.

Εἰς Στίχους Η'.

Περιχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐπέ-
κλωσέ με ἐσχάτη.

Ἐὰν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην
εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ψυχὴ μου, πρὸς σὲ Κύ-
ριε ὁ Θεός μου.

Καὶ ἔλθει πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τοῦ
ἁγίου σου.

Εἰς Στίχους Δ'.

Φυλακισμένοι μάταιος καὶ ψευδῆ, ἔλασαν αὐτοῖς
ἐγκατέλιπον.

Ὅσα νυξάμην ὀποδώσω σοὶ εἰς σωτηρίαν μου τῷ
Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθελίαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πάσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς· καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Εἰς Στίχους Η΄.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ἔνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πάσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἥλιος, καὶ Σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ'.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες

Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν,

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρὶ μου.

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πάσαι αἱ γενεαί.

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγια τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερήφανους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ἔθρωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

Ἀντιλάβεται Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἑλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ
 Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέ-
 ψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κίρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ
 Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀγίων, τῶν ἀπὸ
 αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάν-
 των τῶν μισούτων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνη-
 σθῆναι διαθήκης ἀγάπης αὐτοῦ.

Ἐἰς Στίχους Η΄.

Ὁρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν Πατέρα ἡμῶν,
 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡ-
 μῶν ῥησθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ, ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἐἰς Στίχους Σ΄.

Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ἰψίστου κληθήσῃ
 προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι
 ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ἐν ἀπίσται ἀμαρτιῶν ἀσπίων, διὰ σκλάβητος ἔλεους
 Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐἰς Στίχους Δ΄.

Ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολή ἐξ ὕψους,
 ἵπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθη-
 μένοις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ. 87

Τὰ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δάξαι, καὶ νῦν.

Εἰ οὐκ ἴσσι. Κυριακῇ ἢ Ἑσπέρῃ, κίρη τὰς Αἰσος ὑμῶν.

ΟΙ ΑΙΝΟΙ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν Ἥλιος καὶ Σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ἕδωρ τὸ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖσά τωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησαν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· κρῖσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελίπεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς θράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Ἡὺρ, χάλαξα, χιῶν, κρῖσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπυτα καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεότερων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τῶν υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῶ ἐγγίθουντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'. 149.

Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν-
Εκκλησία ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χαρῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶξις ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆθονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν πῶ λήσονται αὐτῶν, καὶ ῥομφαλαὶ δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ὑπόδικησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πίδασι, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν οὐραῖς κρέμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρτ. 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στεριώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἐσθῆχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμεῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, εὐχαριστοῦμέν σε διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἅγιός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

30. ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, αὐτὸς εἰρήνους Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσά σε, καὶ αἰνῶσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γαστῆρ καὶ γαστῆρ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησά με ἴασαί τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ καταφυγόν, ἀδεξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ δέημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρά σοι πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφθαλμοὶ φῶς.

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. κα. τ. λ.

Ὅρα ὀρθρὸν καλ. 9.

Ὁ ἱερεὺς, το, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῇ Κυρίῳ, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰδὲ ἔστι Κυριακῆ, ἢ Δεσποτικῆ, ἢ Ἀσίου Ἐσθῆ, φαλλονται εἰς τὸν τυχόντα ἕχον οὕτω.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς Στίχους 5'.

Ἦχος αὕτῃ ἴσται κἄσι τοῖς ἐπίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐκ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν σπυρίματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ ἀνεκ-
τι αὐτὸν κατὰ τὰ πλήθος τῆς κερμαλώσεως αὐτοῦ!

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τρυμπῆτι, καὶ χορῶν· αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν χορδαῖς, καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλαις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τῶν ἐν κυμβάλαις ἀλαλαγμοῦ. **Ἦσαί· κενὴ αἰνεσάτω**
τὸν Κύριον.

Καὶ εἰς τὴν Κυριακὴν λέγετε τοὺς στίχους τοὺς ἑξῆς·

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς σου, μὴ ἐκλάθῃ τῶν σπυρίτων σου ἐπὶ τέλος ἡγορεύσῃ

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·

διηγῆσάμαί πάντα τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησας ἐν ἑμοί·
Δόξα, τῷ Θεῷ· καὶ αὐτῷ, ὁ ἑκτερωλὴθήμενος
ὑπάρχεις.

Δόξα σοι τῷ Θεῷ ἐν τῷ φῶς

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη, ἐν ἀν-
θρώποις εὐδοκία.

Ἕμνοι αὐτοῦ, εὐλογοῦμένους αὐτὸν ἀνεκτῶν αὐτοῦ, ὁ-
ξαλογοῦμένους αὐτὸν, ὑψαλισσοῦμένους αὐτὸν ἐν τῇ μεγαλίᾳ
σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἰπουράκι Θεῶν Πάτερ Παντοκρά-
τορ. Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πα-
τρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἔλεησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ κατήμενος ἐν δε-
ξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

32. ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξέασον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνῶτον, καὶ ἀδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίζαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιοῦματά σου. (Ἐκ γ')

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῶν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε ἐλέησον με, ἴασα τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῇ φιλίᾳ σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτειμαν τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ γ')

Δόξα, καὶ νῦν, Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησαι ἡμᾶς.

Εἶτα μετὰ τὴν φωνήν

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀνασκάσιμον, ἢ τοῦ Ἁγίου, καὶ Ἀπολύσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

Τ Ω Ν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Μετά τὴν α'. Αἰτησιν, ἄρχεται ὁ Πρῶτος Χορός.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἰδέσθαι σου, καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἐκάστην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ἔσθαι Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
δύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Siliturgicon.

3

34 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓ.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.
Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μα-
κρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.
Δόξα. Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς
Κύριε.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθά-
νατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυ-
ρωθεὶς τε Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξω-
μεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,
ψάλλοντάς σοι: Ἀλληλοῦϊα.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑ-
ξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ,
ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πάσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,
ψάλλοντάς σοι: Ἀλληλοῦϊα.

Στίχ. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσὶν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν
ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξη-
ρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,
ψάλλοντάς σοι: Ἀλληλοῦϊα.

Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν τοῦ Εὐαγγελίου.

Δεῖτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,
ψάλλοντάς σοι: Ἀλληλουΐα.

Ἦχος β.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι,
Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαν-
τες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες
πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος κλ. δ.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ-
στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν, Ἦχος κλ. δ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς Κτί-
σεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς Θεο-
φόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ
βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συν-
τήρησον πολυέλεε.

Ὁ πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον β.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ δεύτερος Χορὸς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ πρῶτος Χορὸς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ δεύτερος Χορὸς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡ-
μᾶς.

(1) πρῶτος Χορὸς γεγονωτέρα φωνῇ.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα, τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα τὸν Χερουβικόν Ὑμνον.

Οἱ τὰ Χερουβίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς Ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον Τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Τὸ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα. Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄξιον, καὶ δίκαιόν ἐστι, προσκυνεῖν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαββαῶθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς Ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς Ὑψίστοις.

Ἀμήν.

Ἀμήν.

Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Καὶ τὸ ἐπόμενον Θεοτοκίον Μεγαλυμάρτιον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅτως Θεο-
τάκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Εἰς βοήθειαν πάντων τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὁρθόδο-
ξων Χριστιανῶν.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δό-
ξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Ψάλλομεν δὲ ἔπειτα τὰ Κοινωνικά ταῦτα κατὰ τὴν τυχού-
σαν ἡμέραν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἦχος α΄.

Ὁποικῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς
leitourgoys αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλουῖα.

Τῇ Τρίτῃ Ἦχος γ΄.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἴσται δίκαιος. Ἀλλη-
λουῖα.

Τῇ Τετάρτῃ, Ἦχος δ΄.

Ποτήριον σωτηρίου λήφομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλουῖα.

Τῇ Πέμπτῃ, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐ-
τῶν. Ἀλληλουῖα.

Τῇ Παρασκευῇ, Ἦχος πλ. δ΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὶ ὁ
Θεός. Ἀλληλουῖα.

Τῷ Σαββάτῳ, Ἦχος α΄.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε,
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.
Ἀλληλουῖα.

38 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓ.

Τῷ Κυριακῇ εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου,
ὁ Ἀναγνώστης λέγει:

Ἄμην, Ἄμην, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνοματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Εἶτα ψάλλομεν εἰς Ἦχον β'.

Εἶδομεν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Ἄμην. Εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ μετὰ τὸ συστῆλαι τὰ ἅγια, τὸ ἐπόμενον Τροκάριον.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσιῶς σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν Ἁγίων, Ἀθανάτων, καὶ Ἀχράντων σου Μυστηρίων· στηρίξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν εἰς Ἦχον γλ. δ'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (Ἐκ γ')

Εἶτα ἀναγινώσκωμεν τὸν ἐπόμενον.

ΨΑΛΜΟΣ γλ. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἢ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ ὑψρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεξήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν

τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιαι ἐπτώχευσαν, καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶην, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὠτα αὐτοῦ εἰς θῆσιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μεσοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς θούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ γίνεται Ἀπόκλις.

40 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΑ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓ.

Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, τὸ Πρὸς Κύριον, τὸ Κύριε ἐκίκραξα, καὶ τὰς Προφητείας, ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μελούς, τὸ ἐπόμενον·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή·

Ἄντι δὲ τοῦ Χερουβικῦ, τὸ παρὸν, εἰς ἤχον πλ. β'.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ Κοινωνικόν εἰς ἤχον α'.

Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐμφάνειαν τῶν ἁγίων Δώρων, ψάλλομεν εἰς ἤχον πλ. δ'.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἢ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον Οὐράνιον, καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

Καὶ μετὰ τὸ συστεῖλαι τὰ Ἅγια, τὸ: Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου· εἶτα τὸ: Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ γ'· καὶ τὸν Ψαλμόν, Εὐλογῆσω τὸν Κύριον, κ. τ. λ. Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 39. Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ἐπόμενον.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'. 144.

Υψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογῆσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγε-

λούσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστός Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτίρμοι αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστός Κύριος ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἰνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἄρχεται ὁ πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον πλ. Ὑ. τὸν ἐκόμενον

ΨΑΛΜΟΣ ρβ. 102.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Εὐλογητός εἶ Κύριε. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ἔψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ κλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χροὺς ἐ-

σμέν. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον παῖσαι αἱ Δυναμίεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ἔπειτα ὁ δεῦτερος Χορὸς.

Δέξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ρμέ. 145.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, φιλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιῶτατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐ-

44 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓ.

τοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινώσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς. Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους! Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ αἰμαπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας σταυρωθεῖς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ ταῦτα, τοὺς Μακαριστοὺς, ὡς ἔπεται.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ἔτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Εἰς Στίχους Η'.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Εἰς Στίχους 5.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Εἰς Στίχους 4.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ

Χαίrete, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ παρὸν εἰς Ἦχον β.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι: Ἀλληλουῖα.

Τὸ Ἅγιος ὁ Θεός· τὸ Ἀλληλουῖα· τὸν Χερουβικὸν Ὑμνον· τὸ Πάτερ ἡμῶν· τὸ Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον· καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῇ κατ' ἡμέραν Λειτουργίᾳ. Ὅρα σελ. 36-37.

~~~~~

Κοινωνικὰ ψαλλόμενα ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλουῖα.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα.

46 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓ.

Τῶν Θεοφανείων.

Ἐπιφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλουῖα.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἐξελίξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ. Ἀλληλουῖα.

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς. (Ὅρα ἀνωτέρω.)

Τοῦ Λαζάρου.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλουῖα.

Τῶν Βατῶν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλουῖα.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ἄντι τοῦ Χερουβικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ, φάλλομεν τὸ ἐκόμενον εἰς Ἦχον πλ. β.

Τοῦ Δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω· εὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι: Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Ἄντι τοῦ Χερουβικοῦ, τὸ ἐξῆς εἰς Ἦχον πλ. α.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιεῖσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγούνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἐ-

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛ. ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓ. 47

Ξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον: Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα.

Κοινωνικόν.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνίστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλουΐα.

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλουΐα.

Τὸ αὐτὸ Κοινωνικόν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἑβδομαδὶ τῆς Διακαιησίμου.

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών. Ἀλληλουΐα.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλουΐα.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος, ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλουΐα.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλουΐα.

Τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλουΐα.

Ἐν ὅλας δὲ ταῖς Θεομνηστικαῖς Ἑορταῖς,

τὸ ἐξῆς Κοινωνικόν.

Ἦχος δ.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ἔνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλουΐα.

Μ Ε Γ Α Λ Υ Ν Α Ρ Ι Α

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Β'.

ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΕΒΙΑΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ.

Τ Ρ Ι Α Δ Ι Κ Α.

Ἐμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν, καὶ κυριότητα.

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπάς, λάμψον μοι Θεέ μου, τρισυπόστατε παντουργέ· καὶ οἰκόν με δεῖξον σῆς ἀπροσίτου δόξης, φαιδρὸν καὶ φωτοφόρον, καὶ ἀναλλοίωτον.

Ἀξιονέστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἕξανασπάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβῳ δοξάσωμεν.

ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ.

Ἦμῶ σου τὴν Σταύρωσιν ἀγαθὴ, ἦμῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου καὶ τὴν Ταφὴν, τοὺς ἡλούς, τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὰ πάντα προσκυνῶ σου, Σῶτερ μακρόθυμε.

Θέλων ἐσταυρωθῆς, ὦ Λυτρωτά, καὶ ἐτραυματίσθης, ὑπεράγαθε δὲ ἐμέ· καὶ λόγχῃ ἐτρώθης, τὴν ἄχραντον πλευράν σου. Ἦμῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς σῆς Θεότητος.

Τοὺς τετειχισμένους τῷ σῷ Σταυρῷ, καὶ ἐγκαυχωμένους, τοῖς Παθήμασί σου Σωτήρ, στήριξον ἐν πέτρα, τῶν ἐντολῶν σου Λόγε, ἀξίους ἀναδείξας τῆς Βασιλείας σου.

Χαῖρε σκήπτρον ἄγιον τοῦ Χριστοῦ, Σταυρὲ ζωηφόρε, καύχημα τῶν Χριστιανῶν, Ἀνάκτων τὸ κλέος, καὶ δόξα Ἱερέων, δαιμόνων καθαιρίτα, Σταυρὲ πανάγιε.

Χαίροις τὸ τριπόδητον τοῦ Σταυροῦ, πανάγιον ξύλον, ζωηφόρε θεῖε Σταυρὲ· ἐν σοὶ γὰρ ὁ πάντων, Θεὸς τε καὶ Δεσπότης, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηθόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Μαρτύρων Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Δικαίων, ἀνύμφευτε Παρθένε, σκέπε τὴν ποίμνην σου.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Γέλος γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλήν σου ἄλλην, εὐ γινώσκω καταφυγὴν, ὃ ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις πλησμένος, ἐλέησόν με μόνη, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Ὡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν δωρεῶν, ὦ τῆς ἀπορρήτου, καὶ ἀφράστου διαγωγῆς, ἧς κατηξιώθη, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Μαρία Θεοτόκε, διὰ τοῦ τόκου σου.

Κῆπε καὶ Παράδεισε καὶ Πηγῇ, Τράπεζα καὶ Στάμνε, καὶ Λυχνία καὶ Κιβωτῇ, Πύλῃ Κλίμαξ Ἐρόνε, σεμνῇ Σκηνῇ καὶ Πόκε, περίσῳζε τοὺς κόθῳ σέ μετ γαλύουτας.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ Πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ.

ὦ τῆς θεωρίας σου τῆς φρικτῆς, καὶ τῆς καλλονῆς σου, τῆς πυρίνης καὶ θαυγοῦς! Κατέχεις τὸ σκήπτρον, Μιχαὴλ τῇ χειρίσου, καὶ μέλπεις τῇ Τριάδι, ὕμνον τρισάγιον.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε τοῦ Χριστοῦ, μὴ ἔλθῃς ὡς λέων, ἀγριότατος ἐπ' ἐμέ, μηδὲ τὴν ψυχὴν μου, ἀρπάσῃς ὡς στρουθίον· ἐν ᾧρᾳ τοῦ θανάτου, σύ μοι βοήθησον.

Ἐχῶσε προσάτην καὶ βοηθόν, φύλακα καὶ ῥύσιν, τῆς ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, Μιχαὴλ Πρωτάρχα, καὶ Θεῖε Ταξιάρχχα, ἐν ᾧρᾳ τοῦ θανάτου, σύ μοι βοήθησον.

Πρῶτος ὡς ὑπάρχων τῆς στρατιᾶς, τῆς ἐπουρανίου, Ἀρχιστρατήγε Μιχαὴλ, πάρεσο προστάτα, πάντων ἡμῶν ἐν μέσῳ, τῶν πίστει τε καὶ πάθῳ, ἀνευφημούντων σε.

Δεῖτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς δύο φωστῆρας, τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Μιχαὴλ τὸν Μέγαν, καὶ Γαβριὴλ τὸν Θεῖον, τοὺς δύο Ταξιάρχχας τοῦ Παντοκράτορος.

Χαίροις ἱερώτατε Γαβριήλ, χαίροις πρωτοστάτα, τῶν Ἀγγέλων προμηνυτά· χαίροις ὁ τὸ Χαῖρε, μνηύσας τῇ Παρθένῳ, ἐν Ναζαρέτ τῇ πόλει· ἦν μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Μιχαὴλ, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸ μελωδῆμα Γαβριήλ, μυστήριον ξένον, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, ἢ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, χαῖρε Θεόνυμφε.

ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Πρόδρομε Κυρίου καὶ Βαπτιστά, λύχνε τοῦ Ἡλίου, ἑωσφόρε φωταγωγέ, τὴν ἐσκοτισμένην, τοῖς πάθεσι τοῦ βίου, ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, σύ φωταγώγησον.

Τὸν τοῦ Ζαχαρίου θεῖον βλαστὸν, καὶ τῆς Ἐλισάβετ, τὴν παγκόσμιον χαρμονὴν, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν λύχνον τοῦ Ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μεῖζονα κριθέντα τῶν Προφητῶν, σὲ τὸν τῆς ἐρήμου, μέγαν ὄντως καθηγητὴν, Κήρυκα τὸν θεῖον, καὶ Βαπτιστὴν Κυρίου τὸν Πρόδρομον τὸν Μέγαν, ὕμνοις δοξάζωμεν.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητὴν, καὶ τῶν μοναζόντων, ἀντιλήπτορα καὶ φρουρόν, τὸν ἀπὸ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Πέτρον, Παῦλον, Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον, Ματθαῖον, Ἰωάννην, Σίμωνα καὶ Θωμᾶν, τὸν κλεινὸν Ἀνδρέαν, σὺν θεῖῳ Ἰακώβῳ, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τῆς Θεολογίας τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἡγαπημένον, Ἰωάννην καὶ Μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ στήθος, Χριστοῦ ἀναπεσόντα, τὸν μέγαν Θεολόγον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Πέτρε Ἀποστόλων ἡ Κορυφή, Παῦλε Θεοκῆρυξ, Ἰωάννη γόνε βροντῆς, Ἰάκωβε Μάρκε, σὺν τῇ λοιπῇ ὀκτάδι, ἀπαίστως δυσωπεῖτε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμῶς.

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Θεοῦ, νῦν τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τοὺς τὴν οἰκουμένην, διδάξαντας πιστεύειν, τὴν σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, οὐράνιε Παῦλε, ὄχημά τε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλῶσσα, τοῦ Θεαυθρώπου Λόγου, πυρός με τῆς γείννης, ἀπολυτρώσασθε.

Τῆς Θεολογίας ὦ πλουτιστά, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ

Δεσπότου ἀναπέσων, ὃ ἠγαπημένε, Παρθένε Ἰωάννη· ὃ θεῖε Θεολόγε, σκέπε τοὺς δούλους σου.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν θεηγόρον, τῶν Πατρῶν τὸν θεῖον ὑπασπιστήν, τὸν τῆς Ἀχαΐας, ἀντιλήπτορα τὸν θερμὸν, Ἀνδρέαν τὸν μέγαν, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος, Πρωτόκλητον φανέντα, πάντες ὑμνοῦμέν σε.

Δεῦτε τὸν Πρωτόκλητον Μαθητὴν, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων, εὐφημῶμεν οἱ πιστοί, τὸν τοῦ Αἰγεάτου, τὸ θράσος καθελόντα, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ Πάθος ἐκμιμησάμενον.

Χαίροις ἀνταδέλφων ἢ ξυνωρῖς, Πέτρε καὶ Ἀνδρέα, Ἀποστόλων ἢ καλλονῇ, μεθ' ὧν δυσωπεῖτε, τῶν Κτίστην ὑπὲρ πάντων, τῶν πόθῳ γεραιρόντων, τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

Χαίροις ὁ Πρωτόκλητος Μαθητῆς· χαίροις σωφροσύνης, καὶ ἀνδρίας στήλη λαμπρά. χαίροις ὁ τοῦ πάθους, κοινωνὸς τοῦ Κυρίου, Ἀπόστολε Θεόπτα, Ἀνδρέα πάντιμε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ὅρφανῶν προστάτην σε καὶ χηρῶν, πεινῶντων τροφῆα, πενρομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ῥύστην, πλεόντων τε σωτήρα, κεκτήμεθα παμμάκαρ, σοφὲ Νικόλαε.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Χαίροις ὁ χρυσοῤῥειθρος ποταμὸς, ὁ τὴν οἰκουμένην, καταρδεύων νάμα χρυσοῦν. Χαίροις ὁ τὴν

γλώτταν, χρυσοῦς καὶ τὴν καρδίαν, Χρυσόστομε τρισμάκαρ, Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες ὑμνήσωμεν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Τῆς Θεολογίας τὸν θησαυρόν, καὶ τῶν Θεολόγων, ἀνεπίληπτον ὁδηγόν, τὸν θεῖον ποιμένα, καὶ λειτουργόν Κυρίου, Γρηγόριον τὸν μέγαν πάντες ὑμνήσωμεν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητήν, καὶ τὸν τῆς ἐρήμου, πολιοῦχον καὶ οἰκιστήν, τὸν πύρινον στύλον, τὸν λύχνον τοῦ Ἡλίου, Ἀντώνιον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ.

Δεῖτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας, τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Βασίλειον ἅμα, τῷ σοφῷ Γρηγορίῳ, τὸν μέγαν Ἰωάννην, πάντες δοξάσωμεν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός· χαίροις ἀσθενούντων, καὶ πασχόντων ὁ ἰατρός· χαίροις τῶν λογίων τοῦ Πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυρίδων Τριμυθούνης, Ποιμὴν τρισόλβιε.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητήν, τὸν στεφάνηφό-

ρον, καὶ ἐν Μάρτυσι θαυμαστόν, τὸν λόγῃ τρωθέντα, πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν Θεῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Φύλαττε τοὺς δούλους σου ἀθλήτᾶ, Μάρτυς Μυροβλύτα τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ρῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, Δημήτριε τρισμάκαρ, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Τὸν θερμὸν προστάτην καὶ βοηθόν, τὸν ἐν τοῖς κινδύνοις, ἀντιλήπτορα ταχεινόν, τῶν Μαρτύρων κλέος, εἰδῶλων καθαιρέτην, Γεώργιον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

* Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινὸν, ἐκ τῆς Καππαδόκων, ὁ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς καὶ φωτίζει, πιστῶν ἅπαν τὸ πλήθος, Γεώργιος ὁ μέγας, ὃν νῦν γεραίρομεν.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ.

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαεινὴν, καὶ τῆς παρθενίας, τὸν ἀσύλητον θησαυρὸν, τὴν νύμφην Κυρίου, καὶ ἄσπιλον ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἁγίαν, πάντες τιμήσωμεν.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, Ἄνναν τὴν ἁγίαν, τὴν Προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀξιωθείσαν γεννηῆσαι τὴν Παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ παναμώμητον.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου προσευχαῖς, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ ἁγίων Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων ψυχᾶς ἅς προσελάβου, ἀνάπαυσον Οἰκτίρμων, ὡς ὑπεράγαθος.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΔΕΙΨΑ

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἀβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγμὸν, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ Ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν ἐπὶ τὸν Σταυρὸν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς δεομένους σου.

Τῆς ἔργῃς σου τὴν ἀγανάκτησιν, εἰς εἰρήνην μετέβαλε, καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρος.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ γὰρ ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης. "Ἅγιος ὁ Ναὸς σου, θαναμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξέν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΨΑΛΜΟΣ ν'. 50.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ

καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λει-
καυθήσομαι. Ἀκαυτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο-
σύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπι-
στρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, κα-
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθο-
ράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθές ἐν-
καινίσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ
τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μ-
ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν το-
σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σ-
ἐπιστρέψουσι. Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τῇ
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, κα-
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἡ
θῆλσας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδο-
κήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρ-
δίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐ-
ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ
ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μέσχος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ .

λε-
υ-
Απο-
και
θα-
ει-
απο
μη
του
ε.
σε
εος
την
και
η
θ
η
η
η

